

Nr. 28, 29 og 31 høre sammen. De ere dels redaktionelle, idet de bestemme, at de Billedbøger, der her er Tale om, og som komme frit ind, efter Ændringsforslag Nr. 28 skulle være saadanne, hvor Billederne have en mere underordnet Betydning, og dels indeholde de en positiv ny Bestemmelse, idet man fritager Bekendtgørelser, Prislister og Kataloger for Told. Der har hidtil været det mærkelige, at naar disse kom i Egenskab af Bøger, altsaa sammenhæftede, vare de toldfri, men naar de kom som enkelte Blade, bleve de fortoldede, og denne Regel i den nuværende Toldlov vilde være bleven staaende, hvis der ikke her skete en Rettelse. Nu rettes det saaledes, at de i alle Tilfælde ere toldfri. Ellers vare de komne til at betale en Told af 30 Øre pr. Kg. Ændringsforslag Nr. 32 nedsætter Tolden paa egentlige Billedbøger fra 80 til 60 Øre. Endelig have vi under denne Kategori af mere ubetydelige Rettelser Ændringsforslag Nr. 44, der bestemmer, at de af Søvand paa Rejse under Havari beskadigede Varer skulle stilles lige med Varer, som ere strandede paa aaben Kyst, og altsaa fortoldes som ubenævnte Varer.

Af de Ændringsforslag, der betyde noget mere, nævner jeg først Ændringsforslag Nr. 25, som vedrører Akkumulatorplader. Hvis man ikke foretog denne Rettelse, vilde Akkumulatorplader blive behandlet som almindelige Blyplader og ifølge Forslaget have faaet en Told af 30 Øre. Det er der efter deres Beskaffenhed ingen Mening i. Derfor bringer man dem ind under 4-Øres Positionen. Det er i vore Dage en stor Artikel, og denne Nedsættelse vil medføre en Mindreindtægt af 52,000 Kr.

Den anden vigtigere Ændring er den, jeg allerede har omtalt under første Behandling, nemlig Nedsættelsen af Galanterivarepositionen fra 80 til 70 Øre. Jeg har tilstrækkeligt omtalt og motiveret dette og ved, at jeg her er i Overensstemmelse med det Standpunkt, som Flertallet i dette Ting indtager. Det glæder mig, at ligeledes Flertallet i Landstinget har kunnet slutte sig hertil, saa der altsaa bliver Enighed om denne Position. Det er jo ikke en enkelt Ændring. Den gaar igen i mange af Ændringsforslagene, nemlig i Nr. 2, 7, 10, 15, 16, 18, 22, 27, 33, 34, 35, 39, 40, 41, 43, altsaa i i alt 15 Ændringsforslag.

Endelig have vi under Nr. 36 Ændringsforslagene til Sukkeret. De hænge jo sammen med det Forslag, som senere

kommer til Behandling angaaende Afgift af indenlandsk Roesukker. Jeg mener, at det vil være heldigst at opsætte den egentlige Forhandling om dette, indtil vi ere komne til Afgiftsloven. Jeg skal dog gøre et Par enkelte Bemærkninger om Toldpositionerne. Forandringerne ere her ikke store. De angaa den mellemste Position, idet der her bestemmes, at Tolden, som af Folketinget var sat til 7 Øre pr. Kg. i de første 4 Aar og derefter 6 Øre, sættes til 6½ Øre vedvarende. Da det er Forudsætningen, at hele Spørgsmaalet om Sukkertolden og Sukkerafgiften skal tages op til Behandling i Samlingen 1916—17, er der her kun Tale om et Tidsrum af 8—9 Aar, og hvis man i 8 Aar havde taget i de første 4 Aar en Told af 7 Øre, i de 4 sidste en Told af 6 Øre, vilde man have taget nøjagtigt det samme, som hvis man i alle 8 Aar tager det, der her er foreslaet: 6½ Øre. Reelt er der altsaa saa godt som ingen Forandring.

Derimod foreslaas en Forandring i Tolden for det fremmede Sukker, der indføres til Raffinaderibrug, idet det er sat til 5,9 Øre i Stedet for 5,5. Dette er en Følge af, at man ved de Forhandlinger, der ere førte i Landstinget, har ønsket at give noget mere af den Beskyttelse, der bliver tilbage paa hele Sukkeromraadet, til Røedyrkerne, medens man hernede var gaet dem forholdsvis nær, idet man kun havde efterladt dem en Beskyttelse af 0,3 Øre. Oprindeligt havde jeg foreslaet 0,8. Den nuværende Beskyttelse er 1,5. Den, man nu er havnet ved, er 0,95, og da Afgiften er 4,95, maa Tolden følgelig blive 5,9. Dette nævner jeg blot til Forklaring af disse Positioner, idet jeg i øvrigt tillader mig at henstille, at vi vente med den egentlige Diskussion derom, til Afgiftsloven kommer til Behandling.

Under Nr. 45 foreslaas en Ændring, der vedrører de vestindiske Øer og gaar ud paa at give Varer fra disse Øer en Præference af 33⅓ pCt. i toldmæssig Henseende. Det er et Ønske, der har været fremme i mange Aar fra forskellige Sider, og efter at have undersøgt Sagen nærmere er jeg kommen til det Resultat, at der i og for sig intet er i Vejen for at yde en saadan Begunstigelse. Om man netop har truffet det rigtige, at det for alle Varer aldeles nøjagtig skal være 33⅓ pCt., kan maaske omtvistes, men det Spørgsmaal kunne vi ogsaa forhandle om i Fællesudvalget, og hvis man foretrækker at gaa den Vej, at man for de Varer, for hvilke der er indenlandsk Afgift i Dan-